

УДК 378.014.5(436)

DOI 10.31494/2412-9208-2020-1-1-435-443

PRIORITIES OF AUSTRIAN STATE POLICY IN THE AREA OF PROFESSIONAL TRAINING OF PEDAGOGICAL STAFF

ПРІОРИТЕТИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ АВСТРІЇ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ

Oksana STORONSKA

Оксана СТОРОНСЬКА,

Candidate of Pedagogical Sciences, кандидат педагогічних наук, доцент
Associate Professor

<https://orcid.org/0000-0003-2348-0265>

o_stor@ukr.net

Drohobych Ivan Franko State
Pedagogical University

Дрогобицький державний
педагогічний

університет імені Івана Франка

✉ 24 Ivan Franko St.,
Drohobych, Lviv region, 82100

✉ вул. І. Франка, 24, м. Дрогобич,
Львівська обл., 82100

Original manuscript received: February 12, 2020

Revised manuscript accepted: March 02, 2020

ABSTRACT

The article deals with the Austrian state policy in the area of professional training of pedagogical personnel. Its objective is to analyze the key priorities of Austrian state policy in the field of vocational education of teachers, which are reflected in the legal framework of the pedagogical education and the national concept of its reform. In order to achieve this objective such theoretical methods as analysis, interpretation, generalization of scientific literature on the research problem and Austrian legal documents on the professional training of pedagogical staff have been used. First of all, on the basis of the analysis of research works of Austrian scientists and Austrian national reports on education the most problematic aspects of the professional training of pedagogical personnel (insufficient integration into the international educational space, discrepancy with the current realities of educational practice, structural and organizational differences, irrelevance of content and technology, etc.), have been generalized in the article. These problems have actually intensified Austrian government activities in the field of systemic reform of pedagogical education. Then in consequence of the study of legal documents the main priority directions of Austrian state policy in the area of pedagogical education (internationalization, standardization, academization, professionalization, etc.) have been identified and the system of reform measures (elimination of status inequality of different groups of pedagogical staff, diversification of specialties of pedagogical education, realization of the three-cycle degree structure, implementation of quality control system, etc.) has been considered. As a result of the research has been made the conclusion about the prudence, consistency, flexibility, prospective and anticipative character of the modern Austrian state policy in the field of pedagogical education that provides preconditions for qualitative professional training of new generations of teachers with abilities and competencies for an effective professional activity in the conditions of the 21st century.

Keywords: pedagogical education in Austria, professional training of teachers, state policy, legislative framework, directions for reform.

Вступ. Сучасні реформаційні процеси в українській освіті висувають нові вимоги щодо її кадрового забезпечення та якості професійної підготовки. Водночас розв'язання кадрових проблем освітньої галузі та вдосконалення системи професійної підготовки педагогів відбувається дещо нерівномірно, непослідовно, у результаті помітні успіхи чергуються із прикрими невдачами, швидкі зміни – із повільним прогресом чи навіть відступом. Однією з причин цього є певна недосконалість державної політики у сфері професійної підготовки педагогічних кадрів, недостатня неефективність механізмів імплементації реформ.

Об'єктивні запити українського суспільства щодо розробки і впровадження комплексної системи державно-політичних рішень і заходів із розв'язання кадрових проблем освітньої галузі та забезпечення якісної професійної освіти педагогів актуалізують дослідження зарубіжного досвіду в цій царині. Особливу увагу привертають державно-політичні здобутки Австрії у сфері професійної підготовки педагогічних кадрів, втілені, насамперед, у сучасній нормативно-правовій базі системи педагогічної освіти, комплексі конструктивних заходів її розбудови, сукупності інструментів контролю результатів їх реалізації.

Державна політика Австрії у сфері педагогічної освіти є об'єктом пильної уваги австрійських науковців (А. Екер, Е. Меснер, П. Пош, М. Шратц та ін.), результатом чого стали системні дослідження її різноманітних аспектів, як-от: особливості становлення в історичній ретроспективі, переваги і недоліки в сучасних умовах, перспективи подальшого удосконалення (Ecker, 1990; Messner, 2018; Posch, 2007; Schratz, 2012). Варто зазначити, що й українські науковці (**О. Биндас**, М. М'ясковський та ін.), досліджуючи австрійський досвід розбудови системи професійної підготовки педагогічних кадрів, розглядають нормативну базу її функціонування і реформування, розкривають пріоритети австрійської державної політики в цій сфері (Биндас, 2014; М'ясковський, 2009). Водночас аналіз джерел з проблеми дослідження засвідчив, що новітні здобутки державної політики Австрії щодо професійної підготовки вчительських кадрів, втілені насамперед у її новій нормативно-правовій базі, недостатньо висвітлені в сучасній українській науковій літературі.

Мета статті – проаналізувати державну політику Австрії у сфері професійної підготовки педагогічних кадрів на початку XXI століття, визначити її пріоритети та особливості.

Методи та методика дослідження. У процесі дослідницької роботи застосовано методи комплексного аналізу, інтерпретації, узагальнення положень нормативно-правових документів Австрії щодо професійної підготовки педагогічних кадрів та модернізації системи педагогічної освіти, а також результатів науково-пошукової роботи австрійських учених стосовно актуальних проблем теорії і практики професійної освіти педагогів.

Результати та дискусії. На зламі ХХ–ХХІ століть на теренах Австрії, напевне, жодна тема зі сфери культури й освіти не викликала

стільки дискусій, як проблема професійної підготовки педагогічних кадрів і шляхи їх подолання. Незаперечний факт про те, що якісна педагогічна освіта – це ключова передумова ефективної реалізації будь-яких освітніх реформ, адже проблеми школи і виховання молодих поколінь невіддільні, абсолютно залежні від якісного кадрового забезпечення освітньої галузі, посилив увагу до цієї проблеми з боку освітян, науковців, громадськості загалом, наслідком чого стало нове звучання багатьох питань професійної підготовки вчительських кадрів.

Австрійські вчені (А. Екер, Й. Майр, Г. Тельм та ін.) спрямовували зусилля на осмислення теорії і практики педагогічної освіти, об'єктивну оцінку відповідних здобутків, критичний аналіз проблемних аспектів. Їхнім результатом стало виявлення низки серйозних суперечностей, зокрема між стрімким зростанням суспільної значимості професії педагога і недооцінкою його праці з боку громадськості; динамічними вимогами до професійної майстерності вчителя і недостатнім рівнем його кваліфікації; мінливими реаліями професійної педагогічної діяльності та консервативними практиками професійної педагогічної освіти та ін. (Ecker, 1990; Maug, 2003).

У численних публікаціях провідні науковці країни (А. Екер, Ф. Кроат, П. Пош) звернули увагу на урізноманітнення напрямів професійної педагогічної діяльності, диференціацію спектру професійних завдань педагога, розширення сфери його відповідальності, що вимагають розстановки якісно нових пріоритетів і акцентів в теорії і практиці педагогічної освіти. За відсутності належної реакції держави, педагогічної громадськості на ці виклики дослідники прогнозували небезпеку глибокої кризи австрійського учительства, серйозні загрози для якісної освіти молодих поколінь, а відтак і суттєві ризики для поступального розвитку австрійського суспільства (Ecker, 1990; Kroath, 1998; Posch 2007).

Найбільш нагальними проблемами професійної педагогічної освіти в Австрії у Національному звіті про освіту за 2009 рік визначено:

- розбіжність статусів різних груп педагогічних кадрів та престижу окремих педагогічних спеціальностей;
- невідповідність наявної системи напрямів і спеціальностей підготовки викликам ринку освітніх послуг;
- невпорядкованість інституційної мережі професійної педагогічної освіти;
- недосконалість процедури відбору претендентів на здобуття педагогічних професій;
- недостатню інтегрованість етапів і компонентів професійної освіти майбутніх педагогів;
- розбалансованість циклів професійної підготовки педагогічних кадрів, їх недостатній взаємозв'язок та ін. (Nationaler Bildungsbericht Österreich, 2009).

Позначена такими недоліками практика педагогічної освіти в Австрії різко контрастує із сучасними реаліями у сфері навчання і виховання молодих поколінь, вимогами до якості її кадрового

забезпечення, світовими тенденціями професійної підготовки педагогічних кадрів – констатовано в згаданому звіті та акцентовано необхідність консолідації зусиль науково-освітніх організацій, управлінських структур, соціальних інститутів у розв'язанні проблем педагогічної освіти з метою розробки сценаріїв її неперервного розвитку, оснований на результатах осмислення сутності й специфіки педагогічної праці в умовах сьогодення, усвідомлення нових цінностей і сенсів професійної освіти педагогів, виявлення причин її проблемних аспектів і кризових явищ, визначення критеріїв і показників ефективності (Nationaler Bildungsbericht Österreich, 2009).

Висновки і результати досліджень щодо очевидних прогалин кадрового забезпечення сфери освіти та якості професійної підготовки педагогічних кадрів значно активізували державно-політичну діяльність у відповідних галузях. Зокрема, при Міністерстві освіти, мистецтва, культури та Міністерстві науки і досліджень було створено експертну групу для розробки стратегічного плану модернізації системи педагогічної освіти. У 2010 році група подала для обговорення нову концепцію професійної підготовки вчителів під назвою "Нова педагогічна освіта – майбутнє педагогічних професій", у якій систематизовано наявні проблеми, запропоновано шляхи їх розв'язання та визначено етапність пропонованих трансформацій (**Lehrerinnenbildung Neu**, 2010).

Насамперед, концепція презентує комплекс пріоритетних стратегій розбудови системи педагогічної освіти, серед них:

- інтернаціоналізація, тобто інтеграція у світовий, передовсім європейський освітній простір, переорієнтація на міжнародні стандарти, серед яких ступневість, неперервність, компетентісна спрямованість, науково-дослідницький характер тощо;

- стандартизація, спрямована на впорядкування структур, обсягів, загальний цілей, принципів педагогічної освіти за усіма напрямками і спеціальностями, врегулювання регіональних протиріч;

- академізація, що характеризується пріоритетом теоретичних знань і фундаментальних наук в освіті та її орієнтацією на розвиток наукового способу мислення майбутніх педагогів, формування в них цілісної наукової картини світу;

- професіоналізація, що передбачає спрямованість на формування професійної компетентності майбутнього вчителя як сукупності його особистісних якостей, загальної культури, фахових знань і умінь, методичної майстерності тощо (**Lehrerinnenbildung Neu**, 2010: 21).

Наступні розділи концепції містять доволі широкий спектр заходів із реалізації окреслених стратегій, як-от:

- забезпечення професійної підготовки педагогічних кадрів усіх профілів на рівні вищої освіти;

- впровадження єдиної ступеневої структури за всіма напрямками і спеціальностями педагогічної освіти;

- розробка кваліфікаційних профілів за педагогічними спеціальностями;

– імплементація інтегрованої моделі професійної освіти майбутніх педагогів з метою посилення взаємозв'язку усіх її складових та ін. (*Lehrerinnenbildung Neu*, 2010).

Особлива увага акцентується на важливості посилення мережевої взаємодії закладів педагогічної освіти та їх партнерства з освітньо-виховними установами, а також створення системи моніторингу ефективності роботи інститутів педагогічної освіти, якості освітніх планів і програм. Аналіз положень концепції розвитку педагогічної освіти в Австрії засвідчує, що запропоновані в ній рекомендації є тісно взаємопов'язаними і спрямованими не на окремі проблеми, які вимагають короткотермінових рішень, а на комплексне оновлення всієї системи професійної підготовки педагогічних кадрів, що можливе лише в довгостроковій перспективі.

Засадничі ідеї концепції згодом були закріплені законодавчо, зокрема у Федеральному Законі “Про педагогічну освіту” (2013 р.). Він має рамковий характер, а відтак визначає лише загальні принципи функціонування системи педагогічної освіти, залишаючи широкий простір для свободи й автономії навчальних закладів в освітній, науковій, дослідницькій роботі. Його положення передбачають такі новації в системі професійної підготовки педагогічних кадрів:

– впровадження нових напрямів і спеціальностей підготовки, основаних на не відповідності розмаїттю типів шкільних освітніх закладів, а рівням чи ланкам системи шкільної освіти (початкова, загальна середня, професійна середня);

– ліквідація структурно-організаційних відмінностей завдяки реалізації щодо всіх напрямів підготовки єдиної структури (бакалаврат – магістратура – післядипломна освіта);

– перехід на інтегровану модель побудови освітнього процесу, оснований на єдності і взаємозв'язку теоретичної, зокрема загальнонаукової, загальнопедагогічної, предметної, предметно-дидактичної, та практичної підготовки з перших днів навчання;

– пропозиція на вибір спеціальної додаткової підготовки в актуальних галузях педагогіки та виховання дітей і молоді (корекційна освіта, інклюзивна освіта, соціальна робота з дітьми, дошкільне виховання, релігійне виховання та ін.) тощо (*Bundesrahmengesetz*, 2013).

Інституційними осередками втілення нових ідей щодо підготовки кадрового забезпечення галузі освіти в Австрії названим нормативним документом проголошено передовсім вищі педагогічні школи. Відповідно до § 8 вища педагогічна школа має забезпечувати неперервну професійну підготовку педагогічних кадрів у фокусі новітніх наукових ідей щодо сутності і сфер професійної педагогічної діяльності та відповідно до світових тенденцій та вітчизняних реалій і перспектив освіти і виховання (*Bundesrahmengesetz*, 2013: 2). Іншою важливою функцією цих інститутів визначено консультативну підтримку освітніх організацій і структур, передовсім шкільних установ різних типів і рівнів, на шляху їх удосконалення і підвищення рівня якості їх роботи, що передбачає

насамперед ґрунтовні дослідження в різноманітних сферах професійно-педагогічної діяльності з метою отримання нових наукових ідей щодо розвитку й удосконалення теорії і практики навчання і виховання.

Особливістю Федерального Закону “Про педагогічну освіту” (2013 р.) можна вважати не лише визначення якісно нових підходів до побудови й організації австрійської системи педагогічної освіти, а й законодавче закріплення механізмів контролю її якості і неперервної модернізації. Зокрема § 74 передбачає створення при Міністерстві освіти, мистецтва і культури та Міністерстві науки і досліджень спеціального органу – Ради із забезпечення якості педагогічної освіти, на який покладається обов’язок моніторингу якості професійної підготовки вчителів в Австрії та наукового супроводу процесу її неперервного удосконалення.

Основними завданнями цієї структури визначено:

– аналіз особливостей розвитку системи педагогічної освіти Австрії з урахуванням європейських і світових тенденцій та розробка пропозицій щодо її подальшого реформування;

– консультування профільних урядових відомств та освітніх інститутів щодо питань підвищення якості професійної підготовки педагогічних кадрів;

– перевірку ефективності навчально-виховної діяльності закладів, що здійснюють підготовку вчителів;

– експертизу навчальних планів і програм педагогічної освіти, визначення їх відповідності нормативним положенням підготовки педагогічних кадрів;

– підготовку для профільних міністерств щорічного звіту про стан професійної підготовки вчителів в Австрії та проекту щодо подальших кроків на шляху підвищення її якості (Bundesrahmengesetz, 2013).

Висновки. Усе зазначене дає підстави для висновку про конструктивність державної політики Австрії у сфері професійної підготовки педагогічних кадрів, що забезпечується низкою її особливостей, зокрема:

– орієнтованістю на потреби суспільства і держави у педагогічних кадрах з огляду на сучасні реалії у сфері освіти і виховання молодих поколінь та подальшого суспільного поступу;

– науковою обґрунтованістю, тобто опертям на наукові дані щодо якості кадрового забезпечення освітньої сфери, проблеми аспекти його професійної підготовки, механізми їх подолання;

– наскрізністю і загальністю для усього кадрового корпусу освітян, усіх кадрових процесів в освіті незалежно від механізму чи рівня державного впливу на них;

– послідовністю та етапністю у розв’язанні кадрових проблем освітньої галузі, їх професійної підготовки в контексті стратегічних завдань розвитку національної освіти;

– гнучкістю і динамічністю, можливостями коригування відповідно до мінливих потреб, проблем у кадровому забезпеченні освітньої галузі країни, прогресивного зарубіжного досвіду тощо;

– перспективністю і випереджальним характером задля формування нової генерації педагогічних кадрів, здатних задовольнити запити як австрійського суспільства, так і об'єднаної Європи XXI століття та ін.

Виваженість австрійської державної політики у сфері професійної підготовки кадрового забезпечення освітньої галузі, серед ключових пріоритетів якої підвищення суспільного статусу педагогів, приведення структури їх підготовки у відповідність до міжнародних стандартів, запровадження контролю якості професійної освіти вчителів, їх кваліфікації т. д., зумовлює напрями подальших наукових розвідок, спрямованих на вивчення особливостей її практичної реалізації та аналіз відповідних результатів.

Література

1. Биндас О. Професійна підготовка вчителів іноземних мов в Австрії / О. Биндас // Порівняльна професійна педагогіка. – 2014. – № 4(2). – С. 183–189.

2. М'яковський М. Є. Педагогічна освіта Австрії XIX – початку XX ст. : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / М. Є. М'яковський ; Терноп. нац. пед. ун-т ім. В. Гнатюка. – Т., 2009. – 229 с.

3. BMUKK & BMWF Lehrerinnenbildung Neu. Die Zukunft der pädagogischen Berufe. Endbericht. – Wien, BMUKK/BMWF, 2010. – 92 S.

4. Bundesrahmengesetz vom 11. Juli 2013 zur Einführung einer neuen Ausbildung für Pädagoginnen und Pädagogen // Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich. – 2013. – Nr. 124. – S. 1–19.

5. Ecker A. Zum gegenwärtigen Stand der universitären Lehrerbildung in Österreich. Eine Forschungsskizze / A. Ecker // Universitäre Lernkultur. Lehrerbildung – Hochschullehrerfortbildung – Weiterbildung / W. Lenz, Ch. Brünner (Hrsg.). – Wien, Böhlau, 1990. – S. 54–72.

6. Kroath F. Die universitäre LehrerInnenausbildung zwischen fachwissenschaftlicher Stagnation und pädagogischer Innovation / F. Kroath // Chancen der Schule – Schule als Chance / H. Altrichter, K. Krainer, J. Thonhauser (Hrsg.). – Innsbruck, Studienverlag, 1998. – S. 251–270.

7. Mayr J. Von der „Schulpraktischen Ausbildung“ zu den „Schulpraktischen Studien“. Entwicklungstendenzen in der österreichischen LehrerInnenbildung / J. Mayr, H. Teilm // Professionalisierung der Lehrerbildung. Perspektiven und Ansätze in internationalen Kontexten / D. Lemmermöhle, D. Jahreis (Hrsg.). – Weinheim, Juventa, 2003. – S. 133–156.

8. Messner E. LehrerInnenbildung in Österreich. PädagogInnenbildung NEU – ein Jahrhundertgesetz / E. Messner, M. Krainz-Dürr, R. Fischer // Baustellen in der österreichischen Bildungslandschaft / H. Altrichter, B. Hanfstingl, K. Krainer, M. Krainz-Dürr, E. Messner, J. Thonhauser (Hrsg.). – Münster, Waxmann, 2018. – S. 130–143.

9. Nationaler Bildungsbericht Österreich 2009. Band 2. Fokussierte Analysen bildungspolitischer Schwerpunktthemen. – Graz, Leykam, 2009. – 465 S.

10. Posch P. Gesellschaftliche Entwicklungen und neue Ansprüche an die Lehrerinnenbildung / P. Posch // Pädagogik für Niederösterreich / E. Rauscher (Hrsg.). – Baden, Verlag der PH Niederösterreich, 2007. – S. 15–25.

11. Schratz M. Die Neuordnung der Lehrerbildung in Österreich / M. Schratz // Reform der Lehrerbildung in Deutschland, Österreich und der Schweiz: Analysen, Perspektiven und Forschung / D. Bosse, L. Criblez, T. Hascher (Hrsg.). – Immenhausen, Prolog-Verlag, 2012. – S. 93–108.

References

1. By`ndas, O. (2014). Profesijna pidgotovka vchy`teliv inozemny`x mov v Avstriyi [Professional training of teachers of foreign languages in Austria]. *Porivnyal`na*

profesijna pedagogika, 4(2), 183–189 [in Ukrainian].

2. M'yaskovs'kyj, M. Ye. (2009). *Pedagogichna osvita Avstriyi XIX – pochatku XX st.* [Pedagogical education in Austria in the XIXth – early XXth centuries]. (Dys. kand. ped. nauk). Ternopil's'kyj nacional'nyj pedagogichnyj universytet im. V. Gnatyuka, Ternopil' [in Ukrainian].

3. BMUKK & BMWF (2010). *Lehrerinnenbildung – Neu. Die Zukunft der pädagogischen Berufe* [Pedagogical education – New. The future of pedagogical professions]. Wien, BMUKK/BMWF [in German].

4. Bundesrahmengesetz vom 11. Juli 2013 zur Einführung einer neuen Ausbildung für Pädagoginnen und Pädagogen [Federal Act of 2013 on the introduction of new professional training of teachers]. *Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich*, 124, 1–19 [in German].

5. Ecker, A. (1990). Zum gegenwärtigen Stand der universitären Lehrerbildung in Österreich. Eine Forschungsskizze [The current stage of university education of teachers in Austria. A research sketch], (pp. 54–72). In W. Lenz & Ch. Brüner (Ed.) *Universitäre Lernkultur. Lehrerbildung – Hochschullehrerfortbildung – Weiterbildung*. Wien, Böhlau [in German].

6. Kroath, F. (1998). Die universitäre LehrerInnenausbildung zwischen fachwissenschaftlicher Stagnation und pädagogischer Innovation [A university education of teachers between scientific stagnation and educational innovation], (pp. 251–270). In H. Altrichter, K. Krainer & J. Thonhauser (Ed.) *Chancen der Schule – Schule als Chance*. Innsbruck, Studienverlag [in German].

7. Mayr, J. & Telm, H. (2003). Von der „Schulpraktischen Ausbildung“ zu den „Schulpraktischen Studien“. Entwicklungstendenzen in der österreichischen LehrerInnenbildung [From “practical training in school” to “practical studies in school”. Development tendencies in Austrian teacher education], (pp. 133–156). In D. Lemmermöhle & D. Jahreis (Ed.) *Professionalisierung der Lehrerbildung. Perspektiven und Ansätze in internationalen Kontexten*. Weinheim, Juventa [in German].

8. Messner, E., Krainz-Dürr, M. & Fischer, R. (2018). *LehrerInnenbildung in Österreich. PädagogInnenbildung NEU – ein Jahrhundertgesetz* [Teacher education in Austria. Pedagogical education – New.], (pp. 130–143). In H. Altrichter, B. Hanfstingl, K. Krainer, M. Krainz-Dürr, E. Messner & J. Thonhauser (Ed.) *Baustellen in der österreichischen Bildungslandschaft*. Münster, Waxmann [in German].

9. *Nationaler Bildungsbericht Österreich 2009*. Band 2. Fokussierte Analysen bildungspolitischer Schwerpunktthemen [National Education Report Austria 2009.]. Graz, Leykam [in German].

10. Posch, P. (2007). Gesellschaftliche Entwicklungen und neue Ansprüche an die LehrerInnenbildung [Social developments and new demands for teacher education], (pp. 15–25). In E. Rauscher (Ed.) *Pädagogik für Niederösterreich*. Baden, Verlag der PH Niederösterreich [in German].

11. Schratz, M. (2012). Die Neuordnung der Lehrerbildung in Österreich [The reorganization of pedagogical education in Austria], (pp. 93–108). In D. Bosse, L. Criblez & T. Hascher (Ed.) *Reform der Lehrerbildung in Deutschland, Österreich und der Schweiz: Analysen, Perspektiven und Forschung*. Immenhausen, Prolog-Verlag [in German].

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено дослідженню державної політики Австрії в галузі професійної підготовки педагогічних кадрів. Її метою є аналіз ключових пріоритетів австрійської державної політики у сфері професійної освіти та національній концепції її реформування. Досягнення цієї мети передбачає

застосування теоретичних дослідницьких методів – аналізу, інтерпретації, узагальнення наукової літератури з проблеми дослідження та нормативно-правових документів Австрії щодо професійної підготовки педагогічних кадрів. Передовсім у статті на підставі аналізу наукових джерел і національних звітів про освіту Австрії узагальнено найбільш проблемні аспекти професійної підготовки кадрового забезпечення освітньої галузі (недостатня інтегрованість у міжнародний освітній простір, невідповідність сучасним реаліям освітньої практики, структуро-організаційні розбіжності, застарілість змісту і технологій тощо), які зумовили розгортання масштабної державно-політичної роботи із розробки і реалізації системи реформаційних заходів. У процесі подальшого пошуку на основі вивчення нормативно-правових документів виявлено пріоритетні напрями австрійської державної політики у сфері педагогічної освіти (інтернаціоналізація, стандартизація, академізація, професіоналізація тощо), розглянуто систему реформаційних заходів (ліквідація розбіжності статусів різних груп педагогічних кадрів, оновлення переліку напрямів і спеціальностей їх підготовки, впровадження єдиної ступеневої структури, запровадження механізмів контролю якості освіти тощо). Здійснене дослідження дає підстави для висновку про виваженість, послідовність, гнучкість, випереджальний характер сучасної австрійської державної політики у сфері педагогічної освіти, що створює передумови для якісної професійної підготовки нових генерацій педагогічних кадрів, здатних до ефективної професійної діяльності в умовах ХХІ століття.

Ключові слова: педагогічна освіта Австрії, професійна підготовка вчителів, державна політика, законодавча база, напрями реформування.